

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 6247 van 25 januari 2008
in de zaak RvV X / II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Indiase nationaliteit, op 12 oktober 2007 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 16 augustus 2007 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van het bevel om het grondgebied te verlaten van 12 september 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 28 november 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Op 20 juli 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

Op 16 augustus 2007 beslist de minister van Binnenlandse Zaken tot de onontvankelijkheid van de aanvraag en op 12 september 2007 geeft hij verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit zijn de bestreden beslissingen, die luiden als volgt:

“De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de wet van 15 december 1980.”

“In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, §3, van de wet van 15 december 1980 en in toepassing van artikel 7, §1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31 mei 2007). De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen: een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, §1, derde lid van de wet (K.B. van 17 mei 2007 artikel 7, §1, eerste lid), m.n. : betrokkene legt geen enkel bewijs van identiteit voor en toont op generlei wijze aan in de onmogelijkheid te zijn om dit te verwerven. Het voorgelegde stuk, m.n. een afschrift van de bijlage 26, kan niet worden aanvaard als een bewijs van identiteit en nationaliteit overeenkomstig artikel 7, §1, van het K.B. van 17 mei 2007.”

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, en het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker betoogt dat de Minister ten onrechte toepassing heeft gemaakt van artikel 7, alinea 1, 2° van de Vreemdelingenwet omdat hij geen rekening houdt met de overmachtsituatie waarin verzoeker zich om medische redenen bevindt. Door verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen schendt de minister van Binnenlandse Zaken het zorgvuldigheidsbeginsel. Het bestuur heeft zich niet op voldoende wijze geïnformeerd om met kennis van zaken een beslissing te nemen. Er dient minstens vastgesteld te worden dat verzoeker de minister van Binnenlandse Zaken van zijn precaire medische toestand op de hoogte heeft gesteld. Verzoeker betwist niet dat de minister van Binnenlandse Zaken in casu de mogelijkheid had om een beslissing tot onontvankelijkverklaring te nemen op basis van de ingediende aanvraag. Het volstond echter de aanvraag onontvankelijk te verklaren, zonder daar een bevel om het grondgebied te verlaten aan te koppelen. Het evenredigheidsbeginsel is geschonden omdat er een manifest onevenwicht is tussen het belang van de overheid – het verwijderen van personen zonder verblijfsvergunning – en de rechten van het individu, met name het recht op medische verzorging. Bovendien is een periode van vijf dagen om het land te verlaten een onredelijk korte periode. De bestreden beslissing is juridisch niet correct en is derhalve genomen in strijd met de motiveringsverplichting.

2.2. De bestreden beslissing van 16 augustus 2007 stelt dat de aanvraag niet vergezeld ging van een afschrift van het nationaal paspoort of de identiteitskaart van verzoeker, noch van een motivering die toelaat hem vrij te stellen van deze voorwaarde. Verzoeker betoogt dat “erkend wordt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen cfr. Art. 9 ter VR W werd ingediend zonder vergezeld te zijn van een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart”, “het wordt aldus niet betwist dat de Minister de mogelijkheid ic. had om een beslissing tot onontvankelijkverklaring te nemen op basis van de ingediende aanvraag”, en “Verzoeker laat thans gelden dat hij in het bezit is van een afschrift van zijn nationaal paspoort. Verzoeker zal met behulp van dit stuk en een medisch attest afgeleverd door Dr. Vroonen een nieuwe aanvraag tot machtiging van verblijf om medische redenen cft. Art. 9ter Vr W indienen.”

In het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of daarmee gelijkgestelde reistitel, onontbeerlijk is: behoudens uitzondering kan de aanvraag van de machtiging tot verblijf niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is; wel is het zo dat een vreemdeling die geen identiteitsdocument overmaakt en evenmin aantoont dat hij in de onmogelijkheid vertoeft om het vereiste identiteitsdocument in België over te maken, niet verwijderd zal worden indien zijn medische situatie dermate ernstig is dat een verwijdering een schending zou uitmaken van artikel 3 EVRM (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer 2006-2007*, nr. 2478/001, p. 35). Verzoeker werpt de schending van artikel 3 EVRM niet op in zijn verzoekschrift.

Het komt toe aan verzoeker om in zijn aanvraag aan te tonen dat hij valt onder de voorwaarden zoals bepaald in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. In casu werd bij de aanvraag geen identiteitsdocument gevoegd. Verzoeker gaf in zijn aanvraag geen uiteenzetting betreffende het feit dat hij in de onmogelijkheid was om een identiteitsdocument toe te voegen, zodat het bestuur bij het nemen van de bestreden beslissing hiermee geen rekening kon houden en niet kon nagaan of verzoeker zich bevond in een situatie zoals beschreven in artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet waarin de overlegging van een identiteitsdocument niet noodzakelijk is.

Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de minister van Binnenlandse Zaken op kennelijk onredelijke wijze heeft besloten tot de de onontvankelijkheid van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en het bevel om het grondgebied te verlaten van 12 september 2007. Het enig middel is ongegrond.

3. Uit voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. De verzoekende partij heeft geen middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig januari tweeduizend en acht door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. MILOJKOWIC.